

rørende og indtrængende Bestaffenhed. Smid-
lertid er det jo slet ikke rigtigt, hvad det ærede
Medlem sagde, at den Gudsformular, vi her fore-
slaa, ikke vedkommer Landsthinget, thi vi foreslaa
den ganske almindelig for Rigsdagen i sin Helhed;
det er et Lovforslag for Rigsdagseden, som ved-
kommer Landsthinget affurat i samme Grad som
Folkethinget. Kunne vi ikke naae til at faae en
Lov, der altsaa afgjør Sagen med eet Slag, staar
jo den anden Bei fuldstændig aaben; vi vende da
tilbage og prøve paa, om hvert Thing for sig kan
komme ud af det. Der er albeles Intet afflaaret
ved vor Fremgangsmaade. Forresten afgav det
ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds
jo en yderligere Befrættelse paa de Banskeligheder,
som denne Sag har at kæmpe med, thi det ærede
Medlems Willie var jo meget ringe. Han er jo
i den Henseende meget forskjellig fra det ærede
Medlem for Møen, som netop erklærede, at det
var ganske umuligt, at det ikke skulde kunne gaa.
Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valg-
kreds siger, at han ingenlunde vil være med til
at slaa Eden i Stykker til Fordel for Indiffe-
rentister. Nei, naturligvis, han vil holde paa alle
de Banskeligheder, han er istand til at opstille. —
Sag skal ikke komme tilbage til det ærede Medlem
for Nørresundby (Suel), uagtet han brugte et
Udtryk, som ogsaa jeg kunde have Grund til at
tage mig af, nemlig Udtrykket „mentale Reser-
vationer.“ Jeg antager, at det ærede Medlem maa
have brugt dette Udtryk i en Mening, eller at
der maa med det kunne forbindes en Mening,
som er albeles forskjellig fra den almindelige, thi
naar man ellers om en Mand siger, at han har
aflagt en Ed under reservationes mentaløs, er
jeg sikker paa, at dette vilde være en Injurie, der
vilde blive straffet ved vore Domstole. Altsaa
det vilde ikke blot være et albeles uparlamentarisk
Udtryk, men en kriminel Injurie. Jeg er ikke
istand til at domme om, hvilken Mening det ærede
Medlem for Nørresundby lægger i disse Udtryk.
Jeg kender den ikke, jeg tror ikke, at disse Ud-
tryk have nogen anden Mening end den, jeg her
har sigtet til. — Til det ærede Medlem for
Kjerteminde (N. Andersen) vil jeg kun sige, at
det selvfølgelig ikke lader sig gjøre saaledes at
afveie Bægten af det ene Menneskes religiøse An-
skuelser mod et andets. Det er dog en saa —
jeg veed ikke, hvad jeg skal kalde det — materia-
listisk Betragtning af disse Forhold, at den
virkelig maa overrasse. Naar det ærede Medlem

atter talte om Grundloven af 18de November
1863, er det jo næsten kjedsommeligt atter at skulle
sige ham, at han albeles misforstaar de Motiver,
som laa til Grund for denne Lovs Bestemmelser
om Eden (Modsigelse af N. Andersen). Naar
det ærede Medlem veed det, hvorfor kommer han
saa bestandig med den forfærdte og urigtige Be-
tragtning? Det er jo klart, at denne Bestemmelse
om Eden har ikke det Mindste med Religionen at
gjøre (N. Andersen: Nei!). Det var altsaa en
Bestemmelse, der var grundet i Forholdet til Ver-
tugdommerne; men det er jo noget helt Andet,
som ikke i mindste Maade vedkommer det her
foreliggende Spørgsmaal. I det Hele vil jeg sige,
at det er en altfor begrænset Opfattelse, man
har af dette Spørgsmaal, naar man her taler om,
at Flertallet skal gjøre Noget for Mindretal-
lets Skyld. Den Slags Udtalelser gjøre
mig ganske betænkelig ved den Rolle, som Diskus-
sionen om Flertal og Mindretal har spillet her i
Landet, thi det synes, at man er tilbøjelig til at
overføre disse Begreber paa Steder, hvor de ikke
høre hjemme, samtidig med, at man forlader dem,
hvor de have deres fulde Berettigelse. Hvor der
er Tale om aandelige Sager, om Noget som Re-
ligionsfrihed, er det at lægge Hindringer i veien
for een Gæste af den Betydning, at ikke blot
Flertallet, men Alle bør og ere forpligtede til at
fjerne enhver Hindring i den Retning. Det er
fandelig ikke et af de Omvaader, hvor man kan
saa sig til No med, at, naar blot Flertallet slip-
per igennem, maa Mindretallet se at blive uden-
for, det vil sige udenfor sine politiske Rettigheder,
sin borgerlige Eigetilling. Det er fandelig ikke
af den Slags Ting, et Flertal har Lov til at
gjøre overfor et Mindretal.

Formanden (R a b b e): Det ærede Med-
lem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) har
begjæret Ordet for tredje Gang. Under Forud-
sætning af Thingets Samtykke (Opbold) giver jeg
det ærede Medlem Ordet.

Suel: Jeg tror, at den Diskussion, der er
ført her i Aften, bekræfter Nigtigheden af det
Udgangspunkt, jeg tog, da jeg første Gang havde
Ordet, nemlig, at den almindelige Stemning er
den, at man ikke bør forandre Eden i sin Al-
mindelighed, men høist skride til at indføre en ab-
norm Ed. Længere tror jeg heller ikke, at de